

SOS-lapsikylän

Kuulumisia

1/2009

**Tunteilla keskeinen
merkitys sijais-
vanhemmuudessa**

Asiaa: Hannele Nikkanen	4
Kyllillä kerrotaan	7
Huostaanotto on vanhemmille sokki	8
SOS-lapsikyläjärjestön kansainvälinen senaatti luo yhteisiä linjoja	10
Sierra Leonen SOS-sosiaalikeskus taistelee lasten elinolojen puolesta	11
Fennanderin suvun perintö tukemaan lasten elämää SOS-lapsikylissä	12
Hellinin talkoot jatkuvat!	13
Ainu-pupu lahjoitti Lapsikylän avohuollon tukitoimia varten 6 000 euroa	14

Aija Rikala
päätoimittaja

Jari Ketola
toiminnanjohtaja

Herkällä korvalla

Oli räntäsateinen marraskuun aamu. Ajatukseni työmatkalla katkesivat nuoren äidin ja hänen n. neljä vuotiaan tyttären keskusteluun. He kävelivät edessäni suojautuen sateenvarjolla viimaa ja märkyyttä vastaan. Äiti piti kädestä tyttöä, jolla oli täysi työ pysyä kiireisen äidin askeleiden vauhdissa.

Keskustelun lomasta kuulin tytön selkeän kysymyksen: ”Onko aikuisten sateellakin mentävä töihin?” Äiti vastasi: ”Koita nyt kiirehtiä, että ehditään”. Keskustelu jatkui, mutta ajatukseni takertui tytön esittämän kysymyksen tarkoitukseen. Oma päätelmäni oli se, että kysymykseen oli verhoittuna lapsen toivomus kotiin jäämisestä äidin kansa mieluummin, kuin lähtö aamuvarhaisella, puoliuuisena päivähoitoon. Oli kysymyksen tarkoitus mikä tahansa, niin ainakin se herätti itselläni voimakkaan tunteen siitä, että emme aina syystä tai toisesta tunnista lasten tarpeita tai kommunikoinnin tavoitteita. Herkän korvan lisäksi kuulemiseen tarvitaan aikaa. Luottamus lapsen ja aikuisen välillä lisää lapsen uskallusta sanoa hänelle tärkeitä asioita suoraan.

Lapsen oikeus osallistua, vaikuttaa ja tulla kuuluksi ovat teemoina tänä YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen 20 juhlavuotena. Sopimus on osa maamme lainsäädäntöä, mutta vain noin puolet yli 15-vuotiaista suomalaisista on kuullut puhuttavan siitä. Lapsen oikeutta osallistua ja vaikuttaa omiin asioihinsa edistää, kun lapselta ja nuorelta

kysytään hänen mielipidettään häntä koskevassa asiassa.

Erityisen merkityksellisiä lapsen oikeudet ovat lapsille ja nuorille, jotka eivät voi asua syntymäperheessään. SOS-lapsikylissä toteutetaan vuonna 2009 projekti, jolla pyritään edistämään meillä kasvavien lasten ja nuorten osallisuutta. Projektin toteuttamiseksi tehdään kysely huostaan otetuille, SOS-lapsikylissä ja -nuorisokodissa asuville lasten oikeuksista ja turvallisuuden tunteen kokemuksista. Kyselyn tulosten pohjalta koulutamme henkilökuntaa ja kehitämme omia toimintamallejamme kaltoinkohtelutapausten ennaltaehkäisemiseksi, tutkimiseksi sekä hoitamiseksi.

Kaikkien lasten ja nuorten puolesta SOS-lapsikyläyhdistys vetoaa huomioimaan sen, että kansainvälisellä taloudellisella kriisillä on todennäköisesti heijastusvaikutuksia myös lasten ja nuorten arkeen ja hyvinvointiin. Lähivuosina SOS-lapsikyläyhdistysten on ponnisteltava entistä tarmokkaammin, että takaisimme useammille lapsille ja nuorille turvallisen kasvuympäristön. Tavoitteeseen pääsemiseksi tarvitsemme jokaista aikuista, joille lähimmäinen on arvokas.

Mytöisiä tuulia kaikille lapsikyläystävälle v. 2009,

Jari Ketola

Det gäller att vara lyhörd

Det var en novembermorgon med snöslask. Jag var på väg till jobbet när samtalet mellan en ung mamma och hennes ca fyraåriga dotter avbröt mina tankar. De gick framför mig i snålblåst och väta i skydd av sitt paraply. Modern höll flickan i handen och tösen hade fullt sjå att hålla samma takt som sin jäktade mamma.

Jag hörde hur flickan under samtalet ställde en tydlig fråga: "Måste vuxna gå till jobbet också när det regnar?" Modern svarade: "Försök nu skynda på så att vi hinner fram." Diskussionen fortsatte, men mina tankar fäste sig vid avsikten med flickans fråga. Min egen konklusion var att frågan dolde barnets hopp om att få stanna hemma med mamman i stället för att halvsovande ge sig iväg till dagis så tidigt på morgonen. Men oberoende av vad avsikten var så väckte frågan hos mig en stark känsla av att vi av olika anledningar inte alltid lägger märke till barns behov eller vad de vill ha sagt. För att verkligen höra krävs det inte bara lyhördhet utan också tid och förtroende mellan barn och vuxen ökar barnets mod att komma fram med det som är viktigt.

Barnets rätt att delta, påverka och bli hörda är teman för jubileumsåret med anledning av att det gått 20 år sedan FN:s konvention om barnets rättigheter antogs. Konventionen ingår även i vårt lands lagstiftning men bara cirka hälften av alla finländare över 15 år har hört talas om den.

Vi främjar barns rätt att delta och påverka sina egna angelägenheter genom att fråga vad barn och unga tycker i frågor som rör dem själva.

Särskilt betydelsefulla är barnets rättigheter för barn och unga som inte kan bo hos den familj där de fötts. I SOS-barnbyarna genomförs under år 2009 ett projekt som strävar efter att främja delaktigheten hos barn och unga som växer upp hos oss. Projektet genomförs med hjälp av en enkät som visar vilka erfarenheter omhändertagna barn och ungdomar i SOS-barnbyar och på ungdomshem har av barns rättigheter och trygghetskänsla. Utgående från enkätsvaren utbildar vi personalen och utvecklar våra egna handlingsmodeller för att förebygga situationer där någon behandlas illa och för att undersöka och åtgärda sådana fall.

På alla barns och ungas vägnar vill SOS-barnbyförningen fästa uppmärksamhet vid att den internationella ekonomiska krisen sannolikt återverkar också på barns och ungas vardag och välfärd. De närmaste åren måste SOS-barnbyföreningarna anstränga sig ännu mer än hittills för att garantera fler barn och unga en trygg uppväxtmiljö. För att nå det målet behövs varenda vuxen som värnar om sina medmänniskor.

Vi önskar alla barnbyvänner välgång år 2009,

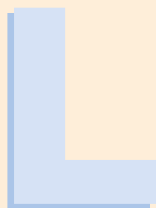
Jari Ketola

Asiaa.....

Tunteita ja tunteiden käsittelyä
sijaisvanhemmuudessa

lasten ja erityisesti monella tavalla oirehtivien lasten kasvattaminen on hyvin tunteita herättävää työtä. Sijoitetut lapset herättävät käytöksellään sijaisvanhemmassaan monenlaisia tunteita. Tunteita herättävät myös lasten syntymäperheet, sosiaaliviranomaiset ja muut lapsen verkoston toimijat. Sijaisvanhemmat käyttävät tunteita myös työvälineenä kasvatustyössään. Olennaista sijoitettujen lasten kasvatustyössä on käsitellä lapsen tunteita yhdessä hänen kanssaan ja luoda näin järjestystä lapsen maailmaan. Sijaisvanhempana jaksamisen ja lasten hyvän hoidon kannalta on tärkeää, että tiedostaa ja tarkastelee omia tunteitaan ja tietää miten niitä voi käsitellä ja ottaa hallintaan.

Pro gradu -työni ”Huomenna on uus päivä taas, sitte näyttää helpommalta” -tunteita sijaisvanhemmuudessa on kymmenen ammatillisen perhehoitajan haastatteluaineistoon perustuva tutkimus sijaisvanhemmuuden myötä heränneistä tunteista. Halusin tutki muksellani tuoda esille sijaisvanhempien omia kokemuksia ja näin tehdä myös näkyväksi heidän tekemäänsä työtä.

Haastateltavani kokivat sijaisvanhemmuudessaan moninaisia, voimakkaita ja ristiriitaisia tunteita. Tunteilla oli suuri merkitys heidän arkielämässään. Haastateltavani kokivat voimakkaita positiivisia tunteita: iloa, riemua, kiintymystä ja rakkautta. Aika näyttäytyi merkityksellisenä positiivisten tunteiden kokemisessa. Ajan myötä myös suhteessa lapseen syntyi positiivisia tunteita. Positiivisilla tunteilla oli toivoa luova merkitys. Ne loivat uskoa sijaisvanhemmuuteen sijaishuollon muotona ja kertoivat myös onnistumisen kokemuksista lasten kanssa. Lapsen kiintymisen varjona kulki kuitenkin lapsesta luopumisen mahdollisuus.

Hannele Nikkasan pro gradu -työ käsittelee sijaisvanhemmuuden tunteita.

Haastateltavani kokivat myös voimakkaita negatiivisiksi kuvaamaan tunteita: vihaa, raivoa, pelkoa ja pettymystä. Negatiiviset tunteet liitettiin erilaisiin tilanteisiin lasten kanssa ja niitä kuvattiin ohimenevinä. Näitä tunteita koettiin myös lapsen puolesta, lapsen kokemusten kautta hänen syntymävanhempiansa kohtaan. Sijoituksen ennakoimaton katkeaminen ja sijaisvanhemman mielestä sijoitetun lapsen huonosti sujuva itsenäinen elämä koettiin epäonnistumisena. Tällaiset kokemukset aiheuttivat turhautumista sijaisvanhemmuuteen sijaishuollon muotona.

Haastateltavani kuvasivat ottavansa vastaan lapsen tunteita, käsittelevänsä niitä ja palauttavansa ne sitten lapselle jäsentyneessä muodossa. Lapselle myös nimettiin hänen tunteitaan. Sijaisvanhemmat pyrkivät näin luomaan lapselle keinoja ottaa omia tunteitaan haltuun ja hallintaan.

Tunteiden rooli sijaisvanhemman arjessa osoittautui suureksi. Omien tunteiden käsittely auttoi nimenomaan tunteiden hallintaan otamisessa. Haastateltavani kertoivat, että järjeistämisen avulla he yrittävät saada tunteensa hallintaan. Järjeistämisen ja tunteiden syiden etsiminen auttoi ymmärtämään tunteiden alkuperän ja tekemään ne oikeutetuiksi. Omien tunteiden työstäminen antoi myös itselle ymmärrystä siitä, miksi lapsi käyttäytyy niin kuin käyttäytyy. Tunteiden hallinnaksi kuvattiin myös tilanteita, joissa peitellään lapsilta itsessään herääviä negatiivisia tunteita. Negatiiviset tunteet koettiin kuluttavina ja siksi niiden purkamiselle tarvitaan jokin paikka,

Sijaisvanhemmuus on kasvamista yhdessä sijoitetun lapsen kanssa.

jossa niitä jakaa ja jäsentää itselleen. Myös omista tunteista puhuminen jonkun toisen kanssa koettiin tärkeänä. Työnohjaus ja vertaistuki koettiin paikoiksi, joissa tunteita on mahdollista jakaa ja käsitellä.

Sijaisvanhemmuus on haastava vanhemmuuden muoto. Siinä tarvitaan paljon aikaa ja kykyä jaksaa odottaa muutoksia tapahtuvaksi. Arjessa jaksamista auttaa, kun lapsen hyvinvoinnin sijaisperheessä oppii näkemään tehdyn työn tulokseksi ja onnistumiseksi juuri siinä ja silloin. Sijaisperheessä tarjottu jatkuvuus, pysyvyys, enustettavuus ja turvallinen arki antavat sijoitetuille lapsille mahdollisuuden kehittää luottavainen suhde myös muihin ihmisiin ja maailmaan. Työssään jaksamisen turvaamiseksi sijaisvanhemmat tarvitsevat mahdollisuuksia, keskustelukumppaneita ja paikkoja purkaa ja jakaa tunteitaan. Sijaisvanhemmuus on kasvamista yhdessä sijoitetun lapsen kanssa ja jokaisen lapsen kanssa erikseen. Ja siihen sitoutuu, haastateltavani sanoin: *"se on niin ku semmonen et haluais pelastaa tai suojella oikeen erityiseen kelmuun ja suojaan laittaa et ku ne on niin hauraita sisältä ja niillä on sisällä sellainen kauhee suru mikä ei ehkä lähde koskaan pois."* ■

*Teksti: kehittämissuunnittelija Hannele Nikkanen
Kuvat: KDI arkisto ja Tarja Rehnström*

Kiertokoulu kokoontui ensimmäisen kerran 28.1. Oulussa

Ammattitaitoa, osaamista ja oppimisen kokemuksia **SOS-KIERTOKOULUSTA**

SOS-lapsikyläyhdistyksessä työskentelevien osaamisen ja ammattitaidon kehittämiseen haetaan uusia tuulia SOS-kiertokoulun avulla. Tammikuussa aloitti 19 lapsikyliä ja nuorisokodin työntekijää oppisopimuskoulutuksena toteutettavat lasten ja nuorten erityisohjaajan ammattitutkintoon tähtäävät opinnot. Opiskelijat kokoontuvat teoriaopetuksen aikana yhdistyksen eri

toimipisteisiin saamaan opetusta, mistä nimitys SOS-kiertokoulu. Oulun Aikuiskoulutuskeskus toimii koulutuksen järjestäjänä ja sen sisällöissä hyödynnetään SOS-lapsikyläyhdistyksen omaa osaamista. ■

Teksti: Anna-Liisa Koisti-Auer

Kuva: Lapin SOS-lapsikylä, Kai Lomma

KYLILLÄ
KERROTAAN

*Älä äiti itke
myöhemmin
älä murehdi mutsi*

*tänään huomenna joskus
me vielä*

*muistellemme
puistellemme itsestämme
surun*

*kannamme ämpärikaupalla
nurkistamme
murheen määrät*

*vaihdamme tyynyliinat
kuiviin ja valkoisiin
ja nukumme yömmä hyvin*

Sijaisäiti Marja Kaskela on kirjoittanut runon, jonka hän esitti Perhehoidon päivillä marraskuussa.

Tämä kirjoitus aloittaa SOS-lapsikylän Kuulumisia-lehden kirjoitussarjan, jossa huostaanottoa käsitellään eri osapuolten - vanhempien, lasten, sosiaalityöntekijän ja sijaishuoltopaikan - näkökulmista.

”Ei sitä todeksi uskonut”

Huostaanotto on vanhemmille sokki

Lastensuojelussa on kyse lasten ja perheiden auttamisesta. Lapsen huostaanottoa vanhempien on kuitenkin vaikea mieltää sosiiaaliviranomaisten taholta tulevana auttamisena. Kokemuksellisesti huostaanotto merkitsee ainakin osittaista vanhemmuuden menettämistä ja vanhemmuus voi olla ainoa yhteiskunnallisesti merkittävä asia, joka vanhemmilla vielä on jäljellä. ”Ei sitä todeksi uskonut; itkin monta kuukautta; olin vihainen, pettynyt ja tunsin itseni huijatuksi; katsoin, että huostaanotto oli vain sosiaaliantan voimannäyttö; suhtauduin erittäin vihamielisesti” ovat tavallisia vanhempien kuvauksia huostaanottotilanteesta ja heidän siihen liittyvistä tunteistaan. Huostaanotto on lähes aina sokki vanhemmille, riippumatta siitä, miten pitkään sitä on valmisteltu. Lapsen huostaanottoon on vaikea valmistautua, koska sen toteutumiseen tuskin kukaan vanhempi haluaa uskoa.

Vanhemmat jäävät liian usein yksin surunsa ja kipunsa kanssa. Tilaisuuksia ja paikkoja, joissa he voisivat lapsensa huostaanottoon liittyvistä tunteista puhua, on liian vähän. Huostaanoton tehneet sosiaalityöntekijät eivät ole valmiita kohtaamaan vanhempien tunteita, vaan tulkitsevat ne helposti ”huonoksi käyttäytymiseksi”, väittävät vanhemmat. Toisaalta vanhempienkaan ei liene helppoa ottaa vastaan myötätunnon ilmaisuja työntekijältä, joka on valmistellut päätöksen lapsen huostaanotosta. Koska huostaanottoon johtaneet syyt liittyvät usein vanhempien omaan käyttäytymiseen, lohdutusta ja tukea ei aina ole saatavissa edes läheisiltä – päinvastoin kuin

silloin, kun vanhemmat menettävät lapsensa vaikkapa onnettomuuden kautta. Häpeä saattaa estää vanhempia myöntämästä lapsensa huostaanottoa, mikä voi johtaa siihen, että vanhemmat tekevät kaikkensa salatakseensa perheensä tilanteen sukulaisiltaan ja muilta läheisiltään.

Sijoitettuna olevien lasten etu on, että vanhemmille tarjotaan ja he saavat apua. Tapahtuman myöntämisen ja huostaanottoon liittyvän surun läpikäymisen kautta vanhemmat voivat päästä kohtuuttomasta häpeästä ja tilalle voi tulla terve syyllisyys, joka auttaa heitä korjaamaan käyttäytymistään ja antamaan lapselle rauhan asettua sijaishuoltopaikkaansa. Syyllisyyden, vihan ja häpeän on todettu olevan pysyvimpiä huostaanottoon liittyviä tunteita vanhemmilla. Ajan myötä katkeruus, surullisuus ja huolestuneisuus puolestaan vähenevät ja tilalle voi tulla helpottuneisuus, jopa kiitollisuus. Näin on pääteltävissä myös seuraavista lapsikylissä asuvien lasten vanhempien kuvauksista: "olen hyvin onnellinen lasteni puolesta, he ovat onnistuneet elämässään; katson, että siinä elämäntilanteessa huostaanotto oli oikea ratkaisu, tukihenkilöapu tms. ei olisi auttanut mitään; tiedän, että lapsillani on hyvä perhe ja hyvä olla".

SOS-lapsikylissä sijoitettuna olevista lapsista yli puolet on otettu huostaan vastoin vanhempien tahtoa. Määrä on selvästi keskimääräistä korkeampi, sillä kaikista huostaanotoista tahdonvastaisia on noin 20 prosenttia. Tämä asettaa lapsikylät erityisten vaateiden eteen. Työntekijöiltä odotetaan ammatillisia valmiuksia ja keinoja kohdata vihamielisesti tai muutoin hankalasti käyttäytyviä vanhempia ja muita lapsen läheisiä.

Huostaanotettujen lasten vanhemmat ovat usein itse kokeneet laiminlyöntiä ja puutteellista vanhemmuutta lapsena. Näiden vaillejäämisen kokemustensa kuulemista myös vanhemmat usein kaipaavat. "Miten monta huostaanotettua lasta kohtaammekaan huostaanotos- sa?", on Stakesin tutkija **Marjatta Bardy** joskus osuvasti kysynyt.

Vanhemmat tarvitsevat kokemuksen hyväksytyksi, kuulluksi ja ymmärretyksi tulemisesta.

Kun lapsi sijoitetaan sijaishuoltoon, vanhempien vanhemmuus voi parhaimmillaankin toteutua vain osittaisena. Lapsikylätyön suuri haaste on, miten auttaa lasten vanhempia luopumaan osasta vanhemmuuttaan ja antamaan lapselle luvan liittyä uuteen kotiin ja uusiin ihmisiin. Huononmuuden ja häpeän tunteet sekä käsittelemättömät vaikeat kokemukset estävät usein vanhempia antamasta lapselle tätä lupaa. Syyttelyn sijaan vanhemmat tarvitsevat kokemuksen hyväksytyksi, kuulluksi ja ymmärretyksi tulemisesta. Jos vanhemmat ja lapsikylävanhemmat voivat toteuttaa omaa osuuttaan vanhemmuudesta siten, ettei kumpikaan osapuoli koe toista uhkana, yhteistyölle on olemassa hyvät edellytykset.

Vuoden 2008 alusta voimaan tullut lastensuojelulaki korostaa entisestään lasten läheisten merkitystä ja sijaishuoltopaikkojen vastuuta tukea yhteydenpitoa. SOS-lapsikylissä ja

-nuorisokodissa tunnustetaan ja tunnustetaan lasten läheisten suuri merkitys sijoitettujen lasten elämässä. Toimivat suhteet lasten läheisiin ovat valtava voimavara lapselle ja helpottavat myös työntekijöiden arkea. Kun yhteyttä puolestaan ei ole tai yhteydenpito on hyvin ristiriitaista, kuluttaa se lapsen ja myös lapsikylävanhempien voimavaroja joskus ylenmääräisesti.

Silloin, kun lapsen ympärillä olevat aikuiset toimivat riittävässä yhteisymmärryksessä, lapsi voi levollisesti keskittyä omiin asioihinsa ja omaan kasvuunsa joutumatta kantamaan ylenpalttista huolta aikuisista ja heidän pärjäämisestä.

Tietoisuus vanhempien ja läheisten merkityksestä sijoitetuille lapsille kannustaa meitä entisestäänkin parantamaan yhteydenpitoon ja yhteistyöhön liittyviä toimintatapojamme ja huomioimaan kehittämistyössä myös lapsilta ja heidän vanhemmiltaan saatava palaute työstämme. ■

Teksti: lastensuojelupäällikkö Anna-Liisa Koisti-Auer

Kuva: KDI arkisto

SOS-lapsikyläjärjestön kansainvälinen senaatti luo yhteisiä linjoja

puolet järjestön merkittävimmistä rahoittajamaista. Senaatin nykyisellä nelivuotiskaudella ovat pohjoismaista mukana Suomi, Ruotsi, Norja ja Tanska. Vuosittain lokakuussa kokoontuvan senaatin seitsenhenkisen toimeenpaneva komitea (ExCo) huolehtii järjestön juoksevasta päätöksenteosta. Päätökset ohjaavat kansallisten yhdistysten toimintaa.

Järjestön suurimmat strategiset päätökset tehdään joka neljäs vuosi kokoontuvassa yleiskokouksessa (General Assembly). Senaatti toteuttaa strategiaa ja päättää esimerkiksi uusista lapsikyläprojekteista. "Senaatti saa valmistellut päätösesitykset, jotka valmistelija esittelee, ja keskusteltuaan senaatti tekee päätöksensä", sanoo senaatin Suomen edustaja ja SOS-Lapsikylä ry:n hallituksen varapuheenjohtaja **Seppo Kempinen**. "Yksimielisyyteen pyritään, mutta joskus äänestetään."

"Senaatin työskentelystä saatu oppi on, että sekä koko järjestön että kansallisten yhdistysten on osattava ajatella myös isosti", painottaa Kempinen. "Viime kesänä yleiskokous vahvisti strategian, jonka mu-

SOS-lapsikylätoimintaa on 132 maassa. Kattojärjestönä toimii SOS Kinderdorf International. Sen hallitus on kansainvälinen senaatti, joka koostuu presidentistä, pääsihteeristä ja jäsenmaiden 20 edustajasta. Nykyinen presidentti on **Helmut Kutin** ja pääsihteerinä **Richard Pichler**, jotka molemmat työskentelevät järjestön sihteeristössä Innsbruckissa. Senaatin jäsenet valitaan tasapuolisesti eri puolilta maailmaa,

kaan järjestössä panostetaan varainhankintaan sekä uusiin projekteihin. SOS-lapsikyläjen rakentamisen lisäksi panostetaan avoimuuden hankkeisiin, joille kylät toimivat resurssikeskuksina."

Tavoite on, että vuonna 2016 SOS-lapsikylissä asuu 100 000 lasta – nyt määrä on noin 70 000 - ja avoimuuden tukitoimien avulla pystytään tukemaan 900 000 lasta ja tämän omaa perhettä. "Tavoitteesta pidetään kiinni, vaikka talouden arvioidaankin heikkenevän", sanoo Kempinen. "Toteuttamisaikataulua voidaan tosin joutua tarkistamaan."

SOS Kinderdorf International ylläpitää Wienissä järjestön kansainvälistä kummi- ja lahjoittajarekisteriä sekä varmistaa, että kussakin jäsenmaassa kerätyt, ulkomaille tarkoitetut varat menevät perille sovittuihin kohteisiin. Kattojärjestön kautta jäsenmaat saavat myös tietoa varoilla toteutetun työn edistymisestä. Myös kansainvälisten SOS-kummien raportit tulevat kattojärjestöltä.

"Senaatin tutustumispäivillä järjestön laajuus tuli konkreettisesti esille", kuvailee Kempinen. "Syntyi ymmärrys eri maiden ja kulttuurien erilaisista tarpeista. Joissakin maissa lasten koulutuksesta huolehtiminen on olennaisen tärkeää, toisaalla muut asiat. Oli ilo havaita, että SOS-lapsikyläjärjestön ainutlaatuinen ideologinen perusta toimii yhtä hyvin kaikkialla."

Suomi, jolla on nyt ensimmäistä kertaa jäsen senaatissa, teki ehdotuksen, että varainhankinnassa voitaisiin lähestyä myös pieniä säätiöitä ja kannustaa niitä tukemaan lapsia ja perheitä kansallisten SOS-lapsikyläjärjestöjen kautta - helposti ja luotettavasti. ■

Teksti: Aija Rikala

Kuva: Tuomas Pietinen

Sierra Leonen SOS-sosiaalikeskus taistelee lasten parempien elinolojen puolesta

Toimintansa viime vuonna käynnistänyt SOS-sosiaalikeskus Sierra Leonen Godrichissa on Suomen SOS-Lapsikylä ry:n oma kehitysyhteistyöhanke. Tukea keskuksen rakentamiseen antoi myös Suomen ulkoministeriö. Suomen Lapsikylä ry on sitoutunut vastaamaan myös sosiaalikeskuksen kuluista, jotta toiminnan jatkuvuus voidaan taata. Viime vuonna lapsikyläyhdistys lahjoitti sosiaalikeskukselle 89 000 euroa. Sosiaalikeskus on suuressa avuntarpeessa, sillä toiminnan pysyvyys on täysin avustuksemme varassa.

Sosiaalikeskus tukee sen ympäristössä asuvia perheitä ja lapsia. Avun piirissä on noin 200 lasta ja nuorta. Sosiaalikeskuksen organisoimaan auttamistyöhön (Family Strengthening Program) osallistuu myös paikallisia vapaaehtoisia, esimerkiksi lasten vanhempia. Vapaaehtoiset työskentelevät sosiaalikeskuksen työntekijöiden ohjauksessa. He selvittelevät ympäristössä elävien olosuhteita ja tuen tarvetta ja auttavat avustushjelman toteuttamisessa. Sosiaalikeskus tarjoaa avustushjelman toteuttamisessa. Sosiaalikeskus tarjoaa avustushjelman toteuttamisessa. Sosiaalikeskus tarjoaa avustushjelman toteuttamisessa.

Sierra Leone kuuluu maailman köyhimpiin maihin ja siellä lasten tilanne on erityisen vaikea. Vanhemmilla ei ole varaa eikä mahdollisuuksia huolehtia lapsistaan taloudellisesti eikä henkisesti ja monien lasten kohtalona on joutua hy-

lätyiksi. SOS-sosiaalikeskus tukee ja vahvistaa perheitä, jotta nämä selviytyisivät ja voisivat pysyä yhdessä. ■

Teksti: Aija Rikala

Kuva: KDI:n kuva-arkisto

Auta Sierra Leonen lapsia tukemalla Godrichin SOS-sosiaalikeskuksen toimintaa. Anna lahjoituksesi tilille: SOS-lapsikyläsäätiö, Nordea 238618-10066.

Fennanderin suvun perintö tukemaan lasten elämää SOS-lapsikylissä

Vuonna 1943 aviopari Ina ja Armas Fennander menettivät poikansa sodassa. Silloin he päättivät yhdessä tyttärensä Irman kanssa, että jos sukuun ei syntyisi jälkeläisiä, tehtäisiin lahjoitus hyväntekeväisyyteen. Nyt Irma Fennander on toteuttamassa perheen yhteistä tahtoa: hän teki lahjoituksen SOS-lapsikyläyhdistykselle.

Irma Fennander kantoi nuorena neitosena kymmenen kiloa nauvoja Kuloosaaren raitiovaunupysäkillä Oravatielle Herttoniemeeseen, jossa isä rakennutti perheelle omakotitaloa. Kulkuyhteydet olivat silloin heikommät kuin nykyisin ja reipas neito halusi saada naulat työmaalle nopeasti.

lloisesti ja rönsyilevästi puhuva Fennander ei nytkään, 85 vuoden iässä, lepäile laakereillaan: Koti tuoksuu vasta pestyn puhtaalta. Hän on juuri siivonnut sen sekä myös Loviisan asuntonsa. Aktiivisuutta riittää moneen suuntaan. Työn tekeminen tunnollisesti ja tinkimättömästi on aina ollut Fennanderille tärkeää. Asenne on perua vanhemmilta.

”Kaikkein tärkeintä elämässäni on kuitenkin ollut koti”, hän sanoo. Irma Fennanderin oma isä **Armas Fennander** oli jo kaksiviikkoisena annettu sijaiskotiin, ja omat kokemukset olivat hänelle opettaneet kodin, vanhemmuuden ja välittämisen tärkeyden. Vaimonsa **Ina Fennanderin** kautta Armas Fennanderille lopullisesti aukeni, miten hieno asia koti voi olla.

Armas Fennanderin lapsuudella oli suuri vaikutus siihen, että tämä halusi tyttärensä tekevän testamentin SOS-lapsikylän hyväksi. Lisäksi Armas Fennander oli jo nuorena, Viipurissa asuessaan, tutustunut SOS-Lapsikylä ry:n perustaja **Albin Gebhardtin**, jonka ajatukset ja toiminta olivat tehneet häneen suuren vaikutuksen.

Irma Fennander kokee SOS-lapsikylätyön samoin kuin isänsäkin: SOS-lapsikylä on esimerkki yhteisöstä, jossa lapsi voi elää turvallisesti kodissa ja saa osakseen vanhemman huolenpitoa ja rakkautta. ”Hyvä koti on sellainen, jossa lapset saavat tukea ja turvaa, voivat kertoa vanhemmille mitä vain ja luottaa heihin”, hän sanoo napakasti. ■

Teksti: Aija Rikala

Kuva: Tarja Rehnström

Hellinin talkoot jatkuvat!

Suomen ensimmäinen lapsikylävanhempi Hellin oli SOS-lapsikylän kummikampanjan kasvona viime vuoden lopulla. Kampanjassa ulko-mainonta oli näkyvästi mukana lehti-ilmoittelun, internetin ja suorapostituksen kanssa.

Kummitalkoot jatkuvat. Tule sinäkin mukaan. Voit toimia kummina suomalaiselle lapsikylälle (kummimaksu 15 €/kk) tai kansainvälisesti kummina joko lapsikylälle (kummimaksu 20 €/kk) tai lapsikylälapselle (kummimaksu 25 €/kk) ulkomailla.

Ryhdy kummiksi ja soita SOS-lapsikylän toimistoon **Elina Pitkärannalle** puh. **09 5404 8818** tai täytä kummilomake yhdistyksemme kotisivuilla www.sos-lapsikylya.fi. Kiitos, kummiutesi on tärkeä apu lapsikylätyölle. ■

Merimaalari

Espoolainen merimaalari **Helena Leskinen** maalasi yhdeksän viikkoa Suomenlahti-maalausta Helsingissä Sanomatalon Mediatorilla yleisön keskellä.

Ajatus julkisesta maalaamisesta ja hyväntekeväisyyshuutokaupasta syntyi viime syksynä mediassa olleiden koulu- ja perhesurmien myötä. Leskinen halusi saada aikaan Hyvän Uutisen ja lahjoittaa huutokaupan tuoton SOS-lapsikylälle, vaikka kesän merimatkoihin.

Taulu huutokaupattiin 24.1. Sanomatalon Mediatorilla. ■

Ainu-pupu lahjoitti SOS-lapsikylän avohuollon tuki- toimia varten 6 000 euroa

Ainu-pupu kampanja tuotti SOS-lapsikylälle 6 000 euroa. "Emme päässeet taloudelliseen tavoitteeseemme pupukampanjassa, mutta onneksemme kampanja toi lisäksi paljon positiivista huomiota sekä Ainu-pupulle että SOS-lapsikylätyölle", sanoo tuoteryhmäpäällikkö **Christa Eklund** Berneriltä.

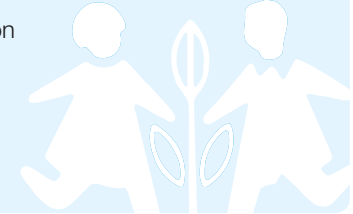
Kevättä ilmassa, huutokauppa Tapiolan SOS-lapsikylässä

Huutokauppa ja kirpputori Tapiolan SOS-lapsikylässä pidetään **lauantaina 25.4.2009 klo 10.00-14.00**. Huutokaupattavana mm. koruja, astioita, huonekaluja ja tauluja.

Näyttö ja kirpputori klo 9.30 alkaen. Tilaisuudessa kahvio.

Tapiolan SOS-lapsikylän osoite on Metsäpirtintie 19, 02130 Espoo
puh. 09-439 3950.

Tervetuloa!

SOS-lapsikylä-adressit käyttöönne

Naivistitaiteilija Seija Juvan pastellipiirroksista on painettu lapsikyläyhdistykselle onnitelluja surunvalitteluaadressit. Adresseja myydään hintaan 17 €/kpl + postituskulut. Hintaan sisältyy valkoinen kuori.

Tilaukset:

puh. (09) 5404 880 tai albinkeskus@sos-lapsikyla.fi

Tule tukemaan lapsikylän elämää

SOS-LAPSIKYLÄ RY

Haluan tukea SOS-lapsikylätyötä Suomessa

- Suomen SOS-lapsikylän kyläkummi 15 € / kk
- Haluamasi kertalahjoitus

Ota yhteyttä SOS-lapsikylä ry:n Albin-keskus
Elina Pitkäranta puh. 09 5404 8818 tai täytä lomake
verkkosivuillamme www.sos-lapsikyla.fi

SOS-lapsikyläyhdistyksen pankkiyhteydet, kotimaan lahjoitukset

Nordea 238618-61564
Sampo Pankki 800011-223081
OP-Pankki 578007-2247241

Rahankeräyslupa OKU 22 A ESHL-2008-10773/Tu-52

Haluan tukea SOS-lapsikylätyötä ulkomailla

- kansainvälisen SOS-lapsikylälapsen kummi 25 € /kk
- kansainvälisen SOS-lapsikylän kummi 20 € /kk
- Haluamasi kertalahjoitus

Ota yhteyttä SOS-Lapsikylä ry:n Albin-keskus
Minna Vallila puh. 09 5404 8813 tai täytä lomake
verkkosivuillamme www.sos-lapsikyla.fi

Haluamasi kertalahjoitus

SOS-lapsikylätyöhön ulkomaille:
SOS-lapsikyläsäätiö, Nordea 238618-10066

OKH599A ESLH-2008-09215/Tu-52

Viitenumerot ja suoraveloitus

Lahjoittajakohtaiset viitenumerot sekä suoraveloitus tekevät SOS-lapsikylätyön tukemisesta edullisempää ja vaivattomampaa. Jokainen tukija saa lehden mukana tilisiirron, johon on valmiiksi painettu henkilökohtainen viitenumero. Lahjoitusta maksettaessa on hyvä käyttää omaa henkilökohtaista viitenumeroa, koska sen käyttäminen alentaa pankkipalvelumaksuja ja helpottaa tietojesi käsittelyä.

Tilisiirrot kansainvälisiä kummimaksuja varten postitetaan edelleen kummeille kerran vuodessa. Näiden lomakkeiden viitenumero sisältää tiedot kummista ja kummikohteesta.

Osoitteenmuutokset ja tiedustelut voit tehdä puhelimitse puh. (09) 5404 880 tai albinkeskus@sos-lapsikyla.fi.

e-mail: albinkeskus@sos-lapsikyla.fi
internet: www.sos-lapsikyla.fi

SOS-Kinderdorf International
e-mail: sos-kd@sos-kd.org
internet: www.sos-childrensvillages.org

Julkaisija

SOS-Lapsikylä ry
Meritullintori 3, 00170 Helsinki
puh. (09) 5404 880
telefax (09) 5404 8811

Toiminnanjohtaja

Jari Ketola
puh. (09) 5404 880

Päätoimittaja

Aija Rikala
puh. (09) 5404 8820

Toimitussihteeri

Tarja Rehnström
puh. (09) 5404 8824

Ulkoasu

Mainostoimisto Tasku Oy

Yhdistyksen puheenjohtaja

Pauli Leimio

Painopaikka

Forssan Kirjapaino Oy

Toimitusneuvosto 2009

Jari Ketola
Aija Rikala
Tarja Rehnström
Hanna Piironen
Pasi Puronaho

Saajan
tilinumero
Mottagarens
kontonummer

Nordea 238618-61564
OP-Pankki 578007-2247241
Sampo Pankki 800011-223081

Saaja
Mottagare

SOS-LAPSIKYLÄ ry
SOS Albin-keskus, Meritullintori 3, 00170 Helsinki
www.sos-lapsikylya.fi

Maksaja
Belalare

TILISIIRTO GIRERING

Vain koimaan maksullikenteessä

Endast för inrikesbetalningsförmedling

Jos sinulla ei ole viitenumeroa, täytä pyydydyt tiedot tai näppäille ne päätteellä.

Rehankeräyslupa OKU 22 A ESHL-2008-10773/Tu-52

Viesti Meddelande

Nimi

Osoite

Postinumero

Postitoimipaikka

Haluan tukea Suomen SOS-lapsikylytyötä

SOS-lapsikylyän kyäkummi 15 €/kk

haluamani kertalahjoitus

Viitenro

Ref.nr

Eräpäivä

Forf.dag

EUR

Allekirjoitus
Underskrift

XXXX AdS

Tiliä nro
Från konto nr

PANKKI
BANKEN

SOS-Lapsikylyä ry
Meritullintori 3
00170 Helsinki

Kuva: Kari Kesäläinen

SOS-LAPSIKYLÄ RY

www.sos-lapsikylya.fi